

סֵדֶר הַלְמוּד לְיוֹם א' כְּסֵלוֹ (ב' (א') דְרֵאשׁ חֲדָשׁ כְּסֵלוֹ)

סֵדֶר לְקוּטֵי פְּנֵי הַיּוֹפְתֵי:

"וַיִּרְעוּ לָנוּ הַמְצָרִים וַנְצַעַק אֶל ה' אֱלֹהֵינוּ וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ" –
פִּרְשׁוּ חֲכָמֵינוּ ז"ל (ויק"ר פ"א ומובא בפרש"י שם): זֶה מִשָּׁה.
"וַיּוֹצִיאֵנוּ" – כִּי פָּגַם הַבְּרִית הוּא פָּגַם הַדַּעַת, בְּבַחֲיַנַּת (בְּרֵאשִׁית ד)
"וַיִּדַע אָדָם", וְהַקּוֹל הוּא מְעוֹרֵר הַדַּעַת, בְּבַחֲיַנַּת 'הַקּוֹל מְעוֹרֵר
הַכּוֹנֵה' (עֵינן בְּרִכּוֹת כ"ד: וּבַהֲרָא ש"ש וּרְבִינוּ יוֹנָה שֵׁם וּבִש"ע סִימָן ק"א [וּבְסִי' ס"א סְעִיף
(ד]).

וּבְשִׁבִיל זֶה: "וַנְצַעַק וְכוּ". "וַיִּשְׁמַע אֶת קוֹלֵנוּ", וְהַקּוֹל מְעוֹרֵר
הַדַּעַת, "וַיִּשְׁלַח מַלְאָךְ" – זֶה מִשָּׁה, בְּבַחֲיַנַּת דַּעַת,
וְעַל-יְדֵי הַתְּגָלוֹת הַדַּעַת כְּתוּבָנוּ, אָז "וַיּוֹצִיאֵנוּ". וּבְשִׁבִיל זֶה
אוֹמְרִים אֶת הַהֲגָדָה בְּקוֹל רָם, כִּי הִגְאָלָה הָיְתָה עַל-יְדֵי קוֹל,
בְּבַחֲיַנַּת "וַיִּשְׁמַע אֶת קוֹלֵנוּ". וּבְשִׁבִיל זֶה נִקְרָאת בְּשֵׁם הַהֲגָדָה,
לְהוֹרוֹת עַל תְּקוּן הַבְּרִית, בְּבַחֲיַנַּת (דְּבָרִים ד): "וַיִּגַּד לָכֶם אֶת בְּרִיתוֹ".
וְעַקֵּר הַמְצָוָה בְּיִז, לְהוֹרוֹת עַל תְּקוּן הַדַּעַת, בְּבַחֲיַנַּת: 'בְּחִמְרָא
וַרִיחָנִי פְּקַחִין' (סְנֵהֲדִין ע), וּבְבַחֲיַנַּת: "תִּירוּשׁ" – 'זָכָה נַעֲשֶׂה רֵאשׁ'
(שם), הֵינּוּ דַּעַת. "אֶעֱבְרָה נָא בְּאַרְצְךָ" – שְׂרָצוּ לִילְךָ לְאַרְץ-יִשְׂרָאֵל
דְּרָךְ כַּחֲזוֹת שֶׁל אָדָם כַּנ"ל, לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ כַּח לַעֲנֵשׁ אֶת הָרְשָׁעִים
בְּחִרְבָּא וְקַטְלָא, כְּדִי שְׂיֻכְלוּ לִילְךָ בְּדֶרֶךְ הַמְּלָךְ, מִלְּכוּ שֶׁל עוֹלָם,
וְלֹא בְּשִׁבִיל תַּעֲנוּגֵי הָעוֹלָם הַזֶּה.

וְזֶה: "לֹא נִלְךָ בְּשָׂדֵה וּבְכַרְם וְלֹא נִשְׁתָּה מִי בְּאֵר" – זֶה בְּבַחֲיַנַּת
תַּעֲנוּגֵי הָעוֹלָם הַזֶּה, כָּל זֶה אֵין רְצוֹנָנוּ, אֲלֹא רְצוֹנָנוּ "דְּרָךְ
הַמְּלָךְ נִלְךָ", כְּדִי שֶׁלֹּא יִמְנְעוּ אוֹתָנוּ הָרְשָׁעִים מִלִּילְךָ בְּדֶרֶךְ מִלְּכוּ
שֶׁל עוֹלָם. "וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי אָדָם לֹא תַעֲבֹר בִּי, פֶּן בַּחֲרַב אֵיצֵא

זֶה נֶתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקן - צמר מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מקוה שדך צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
"חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ונצח" שע"י ישיבת תיקון המידות

לְקַרְאֲתֶךָ" - כָּל זֹאת מִחֲמַת מַעוֹט כַּח הַקְּדָשָׁה בַּנ"ל. וְזֶהוּ:
"וַאֲנַחְנוּ בְּקִדְשׁ עִיר קִצָּה גְבוּלָךָ", הֵינּוּ מִחֲמַת שְׁהַקְּדָשָׁה כָּל-כָּף
בְּמִדְרָגָה פְּחוּתָהּ, שֶׁהוּא בְּגִבּוֹל הַטְּמֵאָה נוֹגַעַת, וּבְשִׁבִיל זֶה:
"וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲבֹר בִּי" וְכוּ', כִּי מִי שֶׁהוּא בְּמִדְרָגָה תַּחְתּוֹנָה אֵין
לְהַתְגַּרֵּז בְּרִשְׁעִים, כִּי 'צָדִיק מִמֶּנּוּ בּוֹלֵעַ' (בָּבָא מְצִיעָא).

"וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו בְּמַסְלָה נִעְלָה" - בְּחִינַת 'מְסֻלּוֹת בְּלִבָּבָם'
(תהלים פ"ד), לְהַבִּיא מֶרֶד בְּלִבָּבָם. "וְאִם מִימֶיךָ
נִשְׁתַּחֲוֶה" - 'מִימֶיךָ' זֶה בְּחִינַת מִשְׁפָּט, בְּבְחִינַת (עמוס ה): 'וַיִּגַּל כַּמִּים
מִשְׁפָּט', הֵינּוּ כִּי לְפַעֲמִים צָרִיךְ לָכֶף אֶת הַרְשָׁעִים בְּמִשְׁפָּטֵיהֶם.
"וְנָתַתִּי מִכָּרָם" - תִּרְגוּמוֹ: 'אֶת דְּמִיהוֹן', הֵינּוּ הַשַּׁחַד שֶׁמְקַבְּלִין;
וְצָרִיךְ לְתַן לָהֶם מָמוֹן, כְּדִי לְהוֹצִיא מִשְׁפָּט מִן הָעֵקוּל בְּרִצּוֹנָם.
"רַק אֵין דְּבָר בְּרַגְלֵי אַעֲבָרָה" - אֲנִי רוֹצֵה לֵילֵךְ וְלַעֲבֹר בְּכַחַךְ, כְּדִי
לְהַשְׁתִּיק אֶת הַרְשָׁעִים, כְּדִי שֶׁלֹּא יִכְנָסוּ דְבָרֵיהֶם בְּרַגְלֵי, הֵינּוּ
הַמּוֹזְנֵעַם הַמְּכַנְיִם בְּשֵׁם רַגְלִין, כְּמוֹ (שְׁמוֹת י"א): "וְכָל הָעַם אֲשֶׁר
בְּרַגְלֵיךָ".

"וַיֹּאמֶר לֹא תַעֲבֹר" - וְכָל זֶה הוּא מִחֲמַת מַעוֹט הַקְּדָשָׁה
בַּנ"ל. כִּי צָרִיךְ לְשַׁפֵּךְ תְּפִלָּתוֹ קִדְּם הַתּוֹרָה וּלְקַשֵּׁר
אֶת עֲצָמוֹ עִם הַנְּפֻשׁוֹת הַשּׁוֹמְעִים, וְעַל-יְדֵי-זֶה נִתְּוֶסֶף קְדָשָׁה יִתְרָה
לְמַעְלָה, בְּבְחִינַת (משלי י"ד) "בְּרַב-עַם הַדֶּרֶת מֶלֶךְ"; וּלְפִי רַבּוֹת
הַקְּדָשָׁה, כִּן רַבּוֹי הָאֲרֶת הַתּוֹרָה, וּלְפִי רַב הָאֲרֶת הַתּוֹרָה, כִּן
נִתְרַבּוּ כַּחוֹת הַמְּלָאכִים, וּלְפִי כַּחוֹת הַמְּלָאכִים, כִּן יְכוּל לַעֲנֹשׁ אֶת
הַרְשָׁעִים מוֹצִיאֵי דְבָהּ:

וְזֶה פְּרוּשׁ פְּרָקָא תְּלִיתָא: תִּשְׁעָה תְּקוּנֵין יְקִירִין אֶת-מִסְרֵוֹ:
לְדַקְנָא, הֵינּוּ לְזִקֵן הַיּוֹשֵׁב בִּישִׁיבָה לְדָרֶשׁ, נִמְסָר לוֹ תִּשְׁעָה
בְּחִינּוֹת הַנ"ל: א. 'קַח אֶת הַמַּטָּה' בַּנ"ל. ב. 'וְהִקְהַל אֶת הָעֵדָה'

כַּנ"ל, לְהַכְנִיעַ רַעְתָּם כַּנ"ל. ג. וְדַבַּרְתֶּם אֶל הַסֵּלַע' בְּתַחֲנוּנִים
כַּנ"ל. ד. 'לְעֵינֵיהֶם', שִׁיקְשֶׁר עִמָּהֶם כַּנ"ל. ה. לְהַמְשִׁיךְ דְּבוּרֵי־אִשׁ
כַּנ"ל. ו. לְהַמְשִׁיךְ תּוֹרָה כַּנ"ל. ז. בְּרִיאַת הַמַּלְאָכִים כַּנ"ל. ח. לְקַבֵּל
כַּח מַאֲדוּם לְהַכְנִיעַ אֶת הַשּׁוֹנְאִים כַּנ"ל. ט. לָבוֹא לְאֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל
כַּנ"ל. וְאֵלּוֹ תִּקְוִנוּן דְּאֶתְמָסֵר לְזֶקֶן הַדּוֹרֶשׁ – כָּל מָה דְּאֶתְטַמֵּר וְלֹא
אֶתְגַּלִּיָּא – רָמְזוּ עַל נְשֻׁמַת בְּחִינַת מְרִים שְׁנִסְתַּלַּק כַּנ"ל. אֲשֶׁתְּכַח,
פְּרוּשׁ, אֲשֶׁתְּכַח עֲכָשׁוּ עַל־יַדֵּי זֶקֶן הַזֶּה כָּל מָה שֶׁהָיָה מִשְׁתַּכַּח
עַל־יַדֵּי נְשֻׁמָה שְׁנִסְתַּלַּק. וְעֲכָשׁוּ מִסֵּדֶר וְהוֹלִךְ תַּשְׁעָה תִּקְוִנוּן:

**תִּקְוִנָּא קַדְמָאָה: נִימִין עַל נִימִין, מִקְמֵי פִתְחֵי דְאֶדְנִין עַד
רִישָׁא דְפָמָא. נִימִין – בְּחִינַת שְׁעָרוֹת, בְּחִינַת
"שְׁעָרֵי צִיּוֹן" (תְּהִלִּים פ"ז), בְּחִינַת 'מִטָּה עֲזוּדָה יִשְׁלַח מִצִּיּוֹן' כַּנ"ל.
מִקְמֵי פִתְחֵי דְאֶדְנִין – הֵינּוּ קָדָם שְׁשֻׁמְעוּ אִם יְכוּלִין לְקַבֵּל, עַד
רִישָׁא דְפָמָא – פִּתְחוּ פִּיהֶם וְאָמְרוּ 'נַעֲשֵׂה'; וְזָהוּ (כְּתוּבָת קי"ב):
'דְּקָדְמֵי פְּמִיכוּ לְאֶדְנִיכוּ'. תִּקְוִנָּא תְּנִינָּא: מִרִישָׁא הָאֵי לְרִישָׁא
אַחֲרָא – הֵינּוּ לְהַכְנִיעַ רַעְתָּם כַּנ"ל, וּבְזָה מוֹצִיא אוֹתָם מִתַּחַת
רְשׁוּת דְּסִטְרָא־אַחֲרָא וּמַכְנִים אוֹתָם תַּחַת רְשׁוּת הַקְּדוּשָׁה; וְזָהוּ
'מִרִישָׁא הָאֵי לְרִישָׁא אַחֲרָא'.**

**תִּקְוִנָּא תְּלִיתָאָה, אֲשֶׁתְּכַח מִתַּחַת תְּרִין נְקֻבִין אַרְחָא
מְלִיָּא דְלֹא אֶתְחַזֵּיָּא – הֵינּוּ בְּחִינַת חֲטָם, בְּחִינַת
'וְדַבַּרְתֶּם אֶל הַסֵּלַע' כַּנ"ל, בְּחִינַת (ישְׁעִיָּהוּ מ"ח): "וְתַהֲלֹתֵי אַחֲטָם
לָךְ". אַרְחָא מְלִיָּא – "כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירֵאִיו" (תְּהִלִּים ל"ד), וְזָה
'מְלִיָּא'. וִירָאָה הִיא בְּחִינַת תְּפִלָּה, בְּחִינַת (מְשָׁלִי ל"א) "יִרְאֵת ה' הִיא
תַּתְּהַלָּל", בְּחִינַת חֲטָם, בְּחִינַת (ישְׁעִיָּהוּ י"א) "וְהִרִיחוּ בִירְאֵת ה'".
דְּלֹא אֶתְחַזֵּיָּא – כִּי צָרִיךְ לְהַקְטִין אֶת עֲצָמוֹ, וְלֹא יִתְלָה בְּזָכוֹתָו
כַּנ"ל, בְּבְחִינַת (מְשָׁלִי כ"ה): "אַל תִּתְּהַדָּר לְפָנַי מְלָךְ".**

תתקנב - צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מספרי רבנו יהיה תיקון רב" -
 "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות -

תְּקוּנָא רַבִּיעָא: עֲלֵעִין אֶתְחַפֵּין מִהָאֵי גֵיסָא וּמִהָאֵי גֵיסָא

- הֵינּוּ בְּחִינַת הַתְּקִינָה עִם נְשִׁמוֹתֵיהֶם, וְהֵם מְחַפֵּין אֹתוֹ מִכָּל צַד. תְּקוּנָא חֲמִישָׁא: אֶתְחַזֵּין תִּרְיִן תִּפּוּחִין סוּמְקִין כּוֹרְדָא. תִּפּוּחִין - זֶה בְּחִינַת מִפְתָּחֵי הַלֵּב שֶׁנִּפְתָּחוּ, שֶׁנִּכְמַר רַחֲמֵי לֵב הָעֲלִיּוֹן וְנִשְׁפָּע דְּבוּרֵי חַמִּים, דְּבוּרֵי אֵשׁ, בְּחִינַת סוּמְקָא כּוֹרְדָא כַּנ"ל. תְּקוּנָא שְׁתִּיתָא: בְּחִינַת חוּטָא תְּלִיין אֶפְמִין תְּקִיפִין עַד חֲדוּוֹי - זֶה בְּחִינַת הַמְּשַׁכֵּת הַתּוֹרָה כַּנ"ל, שֶׁהֵם בְּחִינַת (שִׁירֵה שִׁירִים ה): "תְּלַתְּלִים שְׁחָרוֹת כְּעוֹרֵב", שֶׁהֵם תְּלֵי תְּלִים שֶׁל הַלְּכוֹת (עֲרוּבִין כ"א), הַנִּמְשָׁכִים עַד חֲדוּוֹי - עַד מַעוּי (עֵיין בַּס' מִי הַנַּחַל), בְּבְחִינַת (תְּהִלִּים מ): "וְתוֹרְתְךָ בְּתוֹךְ מַעֲוִי".

וְתִלְיִין בְּחִינַת חוּטָא - בְּבְחִינַת (שָׁם נ): "וּסְבִיבִיו נִשְׁעָרָה מְאֹד",

"שֶׁהַקְּדוּשָׁה בְּרוּךְ-הוּא מְדַקְדֵּק עִם צְדִיקִים כְּחוּט' (יְבָמוֹת קכ"א); וְכִשְׁפּוֹגֵמִים כְּחוּט־הַשְּׁעָרָה, אֲזִי אֵין כַּח בִּידָם לְהַמְשִׁיךְ אֵלֵינוּ הַלְּכוֹת הַנ"ל. תְּקוּנָא שְׁבִיעָא: שֶׁפֶן סוּמְקָא כּוֹרְדָא אֶתְפַּנּוֹן - הֵינּוּ בְּרִיאַת מַלְאָכִים כַּנ"ל, בְּבְחִינַת (שָׁם ל"ג): "וּבְרוּחַ פִּיו כָּל צְבָאִים". סְמְקָא כּוֹרְדָא - בְּבְחִינַת (שָׁם ק"ד): "מְשַׁרְתִּיו אֵשׁ לְהֵט". תְּקוּנָא תְּמִינָא: זְעִירִין נְחִתִּין בְּגֵרוּנָא וּמְחַפֵּין קַדְלָא - הֵינּוּ לְקַבֵּל כַּח מְאָדוּם, לְהַכְנִיעַ אוֹיְבִים הַפּוֹנִים עֲרָף. זְעִירִין - זֶה בְּחִינַת כַּח אֲדוּם, בְּחִינַת (עוֹבְדֵיהָ א): "קָטַן נְתַתִּיךָ בְּגוֹיִם".

נְחִתִּין בְּגֵרוּנָא - בְּחִינַת חֶרֶב הַנ"ל, בְּחִינַת (תְּהִלִּים קמ"ט):

"רוֹמְמוֹת אֵל בְּגֵרוּנָם וְחֶרֶב פִּיפִיּוֹת". תְּקוּנָא תְּשִׁיעָא: רַבְרַבִּין וְזְעִירִין נְחִתִּין בְּשִׁקּוּלָא - הֵינּוּ בְּחִינַת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּחְלְקָה לְשִׁבְטִים, שֶׁהֵם בְּחִינַת 'חִיּוֹת קְטַנּוֹת עִם גְּדֻלוֹת' (שָׁם ק"ד). בְּאֵלִין אֲשֶׁתִּכַּח גְּבַר תְּקִיף - הֵינּוּ כְּשֶׁבֵא לְבְחִינַת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל, אֲזִי נִקְרָא גְבַר תְּקִיף, כִּי קֵדָם שָׂבֵא לְבְחִינַת

אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל, אֲזִי "אֵל יִתְהַלֵּל חֲגַר כְּמַפְתֵּחַ" (מְלָכִים-א' כ.). אֲבָל
 אַחֲר־כֵּן כְּשֶׁנּוֹצְתָה, אָז נִקְרָא אִישׁ מְלַחֲמָה:

הַתּוֹרָה הַזֹּאת נֶאֱמָרָה בְּרֵאשֵׁי-הַשָּׁנָה עַל פָּסוּק (תְּהִלִּים פ"ט)
 "אֲשֶׁר־י הָעַם יִדְעִי תְרוּעָה", אֲךָ לֹא זָכִינוּ לְקַבֵּל
 מִכְּתִיבַת יְדוּ הַקְּדוּשָׁה בְּאוֹר זֶה הַפָּסוּק עַל-פִּי הַתּוֹרָה הַזֶּה. לְגַם
 קִדְּם שֶׁאָמַר הַתּוֹרָה הַזֹּאת סֵפֶר אֵיזָה זְמַן מִקִּדְּם מַעֲשֵׂה נִזְרָאָה
 שְׂרָאָה בְּמָקוֹם שְׂרָאָה, בְּהַקִּיץ אִו בְּחֵלוֹם, וְאָמַר שֶׁהַתּוֹרָה ט'
 תְּקוּנִין הַזֶּה לְהִיא פְּרוּשׁ עַל הַמְּרָאָה הַנִּזְרָאָה הַזֹּאת שֶׁסֵּפֶר. וְאִם
 יִרְצֶה הַשֵּׁם עוֹד חֲזוֹן לְמוֹעֵד לְבָאֵר דְּבָרִים אֵלוּ בְּמָקוֹם אַחֵר בְּעֶזֶר
 הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ.

סֵדֶר קִצּוֹר לְקוּטֵי מַוְהָר"ן הַיְוֹמִי:

י וְלִפְעָמִים גַּם לְהַכְנִיעַם אֵין לָהֶם כֹּחַ כִּי אִם לְעוֹרֵר כֹּחַ הָאָמוֹת
 עֲלֵיהֶם, כְּמוֹ עֲכָשׁוּ בַּגְּלוּת שֶׁאֵין לָנוּ כֹּחַ לְעַנֵּשׁ בְּעֶצְמָנוּ אֶת
 הָרָשָׁעִים. וְלִפְעָמִים מְסַבֵּב הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ מְנִיעוֹת וְיִסּוּרִין וּמַחְלָקַת
 מִהָרָשָׁעִים שְׁעוֹמְדִים עַל הַכְּשָׁרִים אֲנָשִׁי אֶמֶת וְאֵין כֹּחַ בְּיָדָם
 לְעַמֵּד כְּנֶגְדָם כִּי-אִם עַל-יְדֵי מִשְׁפָּטֵי הָאָמוֹת, וְגַם עַל-פִּי דִין תּוֹרָה
 מְכַרְחִים לָזֶה. אָז מִצְּוָה גְּדוּלָה לִילֵךְ לְמִשְׁפָּטֵיהֶם וּלְהַשְׁתַּדֵּל בְּכָל
 הַכּוֹחוֹת וּבְמָמוֹן לְהַשְׁפִּילָם כִּדִּי שְׁעַל-יְדֵי-זֶה יַעֲלֶה הַמִּשְׁפָּט דְּקִדְּשָׁה
 מִהַקְּלָפוֹת וְהַסְּטָרָא אַחֲרָא בְּבַחֲיִנַת: "עַל כֵּן יֵצֵא מִשְׁפָּט מִעֶקֶל"
 (חֲבִקוּק א' ד) שִׁיּוּצָא וְנִתְיַשָּׁר מִעֶקְלוֹ:

יֵא וְלִפְעָמִים גַּם זֶה הַכֹּחַ אֵין לָהֶם כִּי אִם לְהַשְׁתִּיק אֶת הָרָשָׁעִים
 מוֹצִיאֵי דְבֵית הָאָרֶץ שֶׁלֹּא לְדַבֵּר סָרָה בְּפָנֵינוּ וּבְאָזְנֵי הַהֶמּוֹן עִם.
 וְלִפְעָמִים גַּם זֶה הַכֹּחַ אֵין לָהֶם הַכֹּל לְפִי מַעוֹט הַקְּדוּשָׁה:

יב עַל פְּגַם הַבְּרִית חָרַב בָּא בְּבַחֲיִנַת: "חָרַב נֹקְמַת נָקָם בְּרִית"
 (וַיִּקְרָא כ"ו כה):

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקלד ❦ צמח מזהרני"ת זצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהד מספרי רבנו יהיה תיקון לכ"❦
❦ חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

יג צֶעֱקָה בְּקוֹל הִיא תִּקּוֹן הַבְּרִית וְזוֹכָה לְהַתְּגַלוֹת הַדַּעַת כִּי מִתְּחִלָּה כְּשֶׁהָיָה הַבְּרִית פָּגוּם הָיָה הַדַּעַת פָּגוּם:

יד וּבְשִׁבִיל זֶה אֹמְרִים אֶת הַהַגָּדָה שֶׁל פְּסַח בְּקוֹל רָם. כִּי הִגְאַלְתָּ הָיְתָה עַל-יְדֵי קוֹל בְּבַחֲיִנַת: "וַיִּשְׁמַע אֶת קוֹלֵנוּ" (בַּמִּדְבָּר כ). וּבְשִׁבִיל זֶה נִקְרְאתָ בְּשֵׁם הַהַגָּדָה לְהוֹרוֹת עַל שֶׁהִיא תִּקּוֹן הַבְּרִית בְּבַחֲיִנַת וַיִּגַּד לָכֶם אֶת בְּרִיתוֹ (דְּבָרִים ד' יג). וְעַקֵּר הַמַּצָּוָה בֵּינָן לְהוֹרוֹת עַל תִּקּוֹן הַדַּעַת בְּבַחֲיִנַת חֲמָרָא וְרִיחָנִי פְּקַחִין (סְנֵהֲדָרִין ע). כִּי גְלוֹת מִצְרַיִם הָיְתָה עַל פָּגַם הַבְּרִית כְּמוֹכָא שְׁהוּא פָּגַם הַדַּעַת וְגַם יִין שֶׁל אַרְבַּע כּוֹסוֹת הוּא תִּקּוֹן הַדַּעַת שְׁהוּא תִּקּוֹן הַבְּרִית:

טו הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְדַקְדֵּק עִם הַצְּדִיקִים כְּחוּט הַשַּׁעֲרָה (יְבָמוֹת קנ"א) וּכְשֶׁפּוֹגְמִים כְּחוּט הַשַּׁעֲרָה אֲזִי אֵין כַּח בְּיָדָם לְהַמְשִׁיךְ תּוֹרָה הַנִּ"ל:

טז כְּשֶׁבָא לְבַחֲיִנַת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל אֲזִי נִקְרָא גְבוּר תַּקִּיף, כִּי קָדָם שָׁבָא לְבַחֲיִנַת אֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל אֲזִי "אֵל יִתְהַלַּל חֲגַר כְּמַפְתַּח" (מְלָכִים-א כ' יא) אֲבָל אַחֲר־כֵּן כְּשֶׁנּוֹצַח אֲזִי נִקְרָא אִישׁ מְלַחְמָה, (וְעַל כֵּן גַּם בְּזִמְנֵי הַזֶּה עַקֵּר נִצְחוֹן הַמְּלַחְמָה הוּא לָבוֹא לְאֶרֶץ-יִשְׂרָאֵל בְּפִשְׁטוּת. כְּמוֹ שִׁישְׂרָאֵל נוֹסְעִים לְשָׁם עִבְשׁוּ לְתוֹךְ הַבְּתִים וְהַדִּירוֹת הַנְּמַצְאִים שָׁם וְצָרִיכִים לְהִיזוֹת מְרַצִּים לָבוֹא לְשָׁם אֲפֹלוּ בְּדַחְקוֹת וְאֲפֹלוּ רַגְלֵי כְּמוֹ שְׂכָתוֹב: "לָךְ-לָךְ" בְּבַחֲיִנַת הַלִּיכָה בְּרַגְלִים דִּיקָא):

סְדֵר תַּיִשׁ מִזְהַר"ן הַיּוֹפְיִ:

קיא (ח) וְהָיָה רַגִּיל לְסַפֵּר הַרְבֵּה מִעֲנִין מִחֲשֻׁבוֹתָיו שֶׁהָיוּ לוֹ אֲזִי בִימֵי נְעוּרָיו בְּעֵת שֶׁעָסַק בְּעִבּוּדָתוֹ. שְׂצִיר בְּדַעְתּוֹ שְׂאִינוּ רוֹצֵה לְהִיזוֹת מְפָרָסָם בְּשׁוּם אִפֵּן, וְלֹא הָיָה רוֹצֵה לְהִיזוֹת מְקַבֵּל כָּלֵל, וְהָיוּ לוֹ כִּפְמָה וְכִפְמָה מִחֲשֻׁבוֹת בְּעֲנִין זֶה אִיךְ שִׁיעָלִים עֲצָמוֹ מִן הָעוֹלָם וּמֵהֵיכָן תִּהְיֶה פִּרְנָסָתוֹ. וְלִפְעָמִים הָיוּ לוֹ מִחֲשֻׁבוֹת שִׁיחִזֵּר עַל

הַפְתָּחִים וְאִישׁ לֹא יֵדַע מִמֶּנּוּ:

קיב (ט) אַחֲר־כֶּךָ נִכְנַם לְמַעַד וְעַד יוֹקֵעַ. וְשָׁם נִתְקַבְּצוּ כַּמָּה אַנְשֵׁי
 בְּפָרִים, וְעָשׂוּ לוֹ מַעֲמָד קְבוּעַ לְהִזָּן לוֹ אֶחָד רַעַנְדָּל [סוּג מַטְבֵּעַ] בְּכָל
 שָׁבוּעַ. וַיָּשָׁב שָׁם בְּמַעַד וְעַד יוֹקֵעַ בְּהַשְׁקָט וְשִׁלּוּהַ קֶצֶת, וְשָׁם
 הִתְחִילוּ כַּמָּה אַנְשֵׁים לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו, וּנְלוּ אֵלָיו אַנְשֵׁים רַבִּים מִיּוֹם
 אֵל יוֹם. וְהִתְחִילוּ לְנַסֵּעַ אֵלָיו מִהַסְּבִיבוֹת, עַד שֶׁהִתְחִילוּ לְנַסֵּעַ אֵלָיו
 מִמְּקוֹמוֹת רְחוֹקִים בְּעֶרְךָ עֲשָׂרִים פָּרָסָאוֹת. כִּי אַנְשֵׁי דְאִשְׁבִּיב
 נִתְקַרְבוּ אֵלָיו בְּעֵת יְשִׁיבָתוֹ שָׁם, וְכָל מִי שֶׁזָּכָה לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו
 נִתְמַלֵּא יְרֵאת הַשָּׁם. וְהָיָה מֵשִׁיב רַבִּים מֵעוֹזֵן וְקָרְבָם לְהַשָּׁם
 יִתְבָּרַךְ בְּהִתְקַרְבוֹת גָּדוֹל וְכוּ' וְכוּ', וְגַם בְּמַעַד וְעַד יוֹקֵעַ הָיָה לוֹ
 קֶצֶת מַחֲלָקֶת אֲבָל כָּל שׁוֹנְאָיו נָפְלוּ לְפָנָיו. וְהָיוּ שָׁם אֵיזָה מַעֲשֵׂי־זוֹת
 עִם הָרַבָּנִים דְּשָׁם אֲךָ אֵינִי יוֹדֵעַ אוֹתָם עַל בְּרִינִי.

קיג (י) אַחֲר־כֶּךָ נָסַע מִמַּעַד וְעַד יוֹקֵעַ לְאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל. בְּבוֹאוֹ מֵאַרְצֵי־
 יִשְׂרָאֵל נִשְׁתַּדָּד עִם בָּתוֹ אֲדִיל עִם כְּבוֹד הָרַב הַגָּאֹן הַחֲסִיד
 הַקְּדוֹשׁ הַמְּפָרָס מוֹרְנוֹ הָרַב אַבְרָהָם דָּב וְזָרוֹנוֹ לְבָרְכָה הָרַב
 אַב־בֵּית־דִּין דְּקַהֲלַת־קֹדֶשׁ חֲמַעֲלָנִיק.

וְאַחַר בִּיאָתוֹ מֵאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל יָשָׁב עוֹד בְּעֶרְךָ שָׁנָה וַיּוֹתֵר קֶצֶת
 בְּמַעַד וְעַד יוֹקֵעַ.

גַּם תִּכְרַף בְּבוֹאוֹ מֵאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל נָסַע לְקַהֲלַת קֹדֶשׁ לְאֲדִי לְהָרַב
 הַחֲסִיד הַגָּאֹן הַמְּפָרָס מוֹרְנוֹ הָרַב שְׁנִיאֹר זְלַמָּן זִכְרֵי צַדִּיק וְקְדוֹשׁ
 לְבָרְכָה. וְדַבֵּר עִמּוֹ הָרַב מֵעַנִּין אַנְשֵׁי אֶרֶץ־יִשְׂרָאֵל כִּי בְּעֵת הַיּוֹת
 רַבֵּנוֹ זָכְרוֹנוֹ לְבָרְכָה בְּאַרְצֵי־יִשְׂרָאֵל, שִׁחְרוּ פָּנָיו שָׁם שִׁיחָה הוּא
 זָכְרוֹנוֹ לְבָרְכָה שָׁם.

וּבְעַנִּין זֶה יֵשׁ כַּמָּה מַעֲשֵׂי־זוֹת לְסַפֵּר מֵהַ שְׁעָבַר עָלָיו בְּעֵת נְסִיעָתוֹ
 לְשָׁם וּבְהִיּוֹתוֹ שָׁם וּבְחִזְרָתוֹ מִשָּׁם.

סדר הגאולה-בית היומני:

ט. קשה עניות בביתו של אדם יותר מחמשים מכות. י. אין אשתו של אדם מתה אלא-אם-כן מבקשין ממנו ממון ואין לו. יא. הכה שיש לאמות לגזול את ישראל, על-ידי שלומדים [תורה נביאים וכתובים] תנ"ך. יב. היין מביא עניות. יג. כל אדם שיש בו דעה, לסוף מתעשר. יד. הגזול את חברו, על-ידי זה מטמאין אותו בטמאת קרי. טו. כשכא לאדם איזה הבנה חדשה, בידוע שפרוך בעקבו ממון רב. טז. ממון של ישראל שנפל ביד עכו"ם מיד טהר. יז. מי שבניו ובנותיו מטלין ברעב, על-ידי זה נצול מדין שרפה שבארבע מיתות בית-דין. יח. מי שפורץ גדר של רבנן, נעשה עני. יט. מי שמשבר תאות אכילה, זוכה לדירה נאה. כ. קשים מזונותיו של אדם בקריעת ים-סוף ויותר מן הגאולה וכפלים ביולדה.

כא. כיון שנתמנה אדם פרנס על הצבור נתעשר. כב. קטרת מעשרת. כג. אל ידאג אדם לומר, פלוני יקפח פרנסתי, כי על-כרחם יושיבוך במקומך ובשמך יקראוך. כד. על ארבעה דברים נכסי בעלי-בתים יורדים לטמיון: על עושקי שכר שכיר וכובשי שכר שכיר ועל שפורקין על מעל צואריהן ונותנין על חבריהן ועל גסות-הרוח. כה. שנוי המקום ושנוי השם טובים לפרנסה. כו. אין הגשמים נעצרין אלא על בטול תרומות ומעשרות ומספרי לשון הרע ועזי פנים ובטול תורה ועוון גזול. כז. התקון למטר – ירבה בתפלה. כח. על-ידי אמונה נתרבה פרנסה. כט. כשיש שבע בעולם, אזי החלשות נתמעטים. ל. אין הגשמים נעצרין אלא על פוסקי צדקה ברבים ואינם נותנים. לא. מאיסותא דביתא מביא לידי עניות. לב. שלשה דברים מביאין

את האדם לידי עניות: המשתין בפני מטתו ערום והמזלזל בנטילת-ידיים ומי שאשתו מקללתו בפניו. לג. המעשר מסגל לעשירות דוקא בארץ-ישראל. לד. כבוד התורה וכבוד שבת מסגל לעשירות. לה. כזית מרור שאוכלין בפסח, מסגל לפרנסה. לו. לכתב ספר תורה מסגל לפרנסה. לז. בת-כהן לישראל או בת-תלמיד-חכם לעם-הארץ, מביאתו לידי עניות.

סדר שיחות הר"ן היומני:

לח "שתו בשמים פיהם ולשונם תהלך בארץ" (תהלים עג"ט) כי עכשו נתפשט האפיקורסות שהתרה הרצועה לדבר סרה על כל הצדיקים ועל כל יראי ה' והוא כמו מי שפושט לשונו נגד כל העולם שאינו משגיח על כל העולם:

ובאמת זה האפיקורסות הוא נגד השם יתברך בעצמו, אך שהם בושים לדבר בפיהם על השם יתברך על כן הם מהפכין אפיקורסות שלהם לדבר על העולם וזהו "שתו בשמים פיהם", שבאמת מה שמדברים בפיהם הוא באמת למעלה בשמים, כי עקר דבריהם נגד השם יתברך כביכול כנוזר לעיל, אך "לשונם תהלך בארץ", שמחמת שבושים לדבר בפיהם נגדו יתברך, על-כן לשונם תהלך בארץ שפושטין לשונם נגד העולם כנ"ל אבל באמת "שתו בשמים פיהם" כנ"ל:

לט ראוי שירגיש צרת יחיד מכל-שכן צרת רבים, חם ושלום בלב כי אפשר שיידע מהצרה חם ושלום, ויודע בברור כאב הצרה חם ושלום ועם כל זה לבו אינו מרגיש הצרה כלל ועל-כפנים צרת רבים חם ושלום, ראוי שהלב ירגיש כאב הצרה ואם אינו מרגיש צריך להכות הראש בקיר הינו להכות הראש בקירות לבבו כמובא במקום אחר (לקמן רי"ז) על-פסוק "וידעת היום והשבות אל

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

תתקנח ❦ לומר מזהר רצ"ל "צדק צני מצוה שדף צהר מצפרי רצנו יהיה תיקון רצ"ל" ❦
❦ "חק נתן ולא יעבור" יצא לאור ע"י הוצאת "נצחתי ואנצח" שע"י ישיבת תיקון המידות ❦

לְבַבְךָ" (דברים ד-לט), שְׁצַרְיֶךָ לְהָבִיא הַדַּעַת בְּהֵלֶב וְהִבֵּן הַיָּטִב אַחֲרֵי־כֵךְ שְׁמַעְתִּי בְּשִׁמוֹ שְׁאָמַר שְׁזָהוּ בְּחִינַת "וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל הַקִּיר" (ישעיה לח-ב), שְׁהִסַּב וְהִמְשִׁיךְ הַפָּנִים שֶׁהוּא הַמַּחֲ וְהַדַּעַת אֶל קִירוֹת הַלֵּב הֵינּוּ כַּנִּזְכָּר לְעֵיל כִּי עָקַר הַפָּנִים הִיא הַחֲכָמָה וְהַדַּעַת שֶׁהוּא אֹר הַפָּנִים כַּמְבֹאָר בְּמָקוֹם אַחֵר:

סֵדֶר שְׁלֵחַתוֹ עֲרוּךְ הַיּוֹמִי:

סימן קלג (א) בשבת ויו"ט אין אומרים ברכו אחר קדיש בתרא. הגה אפילו במקום שנהגו לאמרו בימות החול

שמא לא היו יחידים בבית הכנסת כשאמרו ברכו מכל מקום בשבת ויו"ט אין לאמרו דהכל באין לבית הכנסת קודם ברכו (ב"י בשם ריב"ש):

סימן קלד (א) (הגה נוהגין להרבות בתחנונים בשני ובחמישי ואומרים) (טור) והוא רחום ואומרים אותו בקול רם

ואם לא אמרו מעומד עובר על התקנה ונקרא פורץ גדר: הגה וכן נוהגין לאמרו מעומד אבל אומרים אותו בלחש ומה שנוהגים להרבות בתחנונים בשני ובחמישי משום שהם ימי רצון ולכן נוהגין גם כן להתענות בהם (טור): (ב) מראה פני כתיבת ס"ת לעם העומדים לימינו ולשמאלו ומחזירו לפניו ולאחריו שמצוה על כל אנשים ונשים לראות הכתב ולכרוע ולומר וזאת התורה וגו' תורת ה' תמימה וגו': הגה ונהגו לעשות כן אחר שקראו בתורה אבל כשמוציאין אותו אומר הש"צ גדלו והקהל אומרים רוממו כו' אב הרחמים הוא ירחם עם עמוסים וכו' ויש אומרים לומר על הכל יתגדל (מ"ם פי"ג וטור ומהרי"ל) וכן נוהגים ביום טוב ובשבת ויש להחזיק התורה בימין (מהרי"ל) וכשעולה הראשון לקרות אומרים ברוך שנתן תורה כו' (כל בו):

סימן קלה (א) בשני ובחמישי ובשבת במנחה קורין שלשה אין פוחתין מהם ואין מוסיפין עליהם ואין מפטירין

בנביא: הגה ואם היו ב' חתנים בבית הכנסת והם ישראלים מותר להוסיף לקרות ד' דלדידהו הוי כיו"ט שמותר להוסיף (מרדכי פ' הקורא עומד הגהות מיימוני פי"ב מה"ת) ונראה דהוא הדין לשני בעלי ברית דיו"ט שלהם הוא כדלקמן סימן תקנ"ט (ודין שבת ויו"ט עיין לעיל ריש סימן רפ"ב לענין הוספה): (ב) מקום שמפסיקים בשבת בשחרית שם קורין במנחה ובשני ובחמישי ובשבת הבאה: הגה אם הבא ההגה אם בטלו שבת אחת קריאת הפרשה בצבור לשבת הבאה קורין אותה פרשה עם פרשה השייכה לאותה שבת (אור זרוע) (ועיין לקמן סימן רפ"ב): (ג) כהן קורא בתורה ראשון ואחריו לוי ואחריו ישראל: (ד) המנהג הפשוט שאפילו כהן עם הארץ קודם לקרות לפני חכם גדול ישראל והוא שהכהן יודע לקרות (ומיהו אם יוכל לקרות עם הש"צ מלה במלה סגי בכך כדלקמן סימן קל"ט (אבודרהם) שאם אינו יודע לקרות היאך יברך על התורה: (ה) אם הס"ת פתוח והכהן קורא את שמע אינו רשאי להפסיק וקוראים ישראל במקומו: הגה וכן בתענית שאחר פסח וסוכות שקורין ויחל אם אין הכהן מתענה קורין לישראל וטוב שילך הכהן מבית הכנסת (מהרי"ק שורש ט'): (ו) אם נכנס הכהן לבית הכנסת אחר שהתחיל הישראל לברך ברכת התורה אינו פוסק אבל ברכו לא הוי התחלה ועומד הישראל בתיבה עד שישלימו כהן ולוי ואז יקרא. אם אין כהן בבית הכנסת קורא ישראל במקום כהן ולא יעלה אחריו לוי: הגה אבל ראשון יוכל לעלות (ב"י מהרי"ל בשם ר' ירוחם נ"ב בח"ג) וכשקורין אותו אומרים במקום כהן שלא יטעו לומר שזהו כהן (טור): (ז) אם היו כהן ולוי בבית הכנסת וקרא הכהן וסבור שאין שם לוי והתחיל לברך ברכת התורה שנית אין מפסיקין אותו: (ח) אם אין לוי בבית הכנסת כהן שקרא ראשון מברך שנית במקום לוי אבל לא כהן אחר כדי שלא יאמרו שהראשון פגום: (ט) וכן לא יעלו

שני לויים זה אחר זה כדי שלא יאמרו שאחד מהם פגום:

סדר לקויי תפלות היימני:

שצב: ובכן תרחם עלינו, אבינו מלכנו, ותמשיך עלינו קדשה וטהרה ותתן פח וגבורה בכל מצוה ומצוה שאנו זוכין לעשות שתתעורר המצוה ותלך בכל העולמות כלם ותעורר את כלם לעבודתך וליראתך, עד שיתעוררו כל העולמות כלם וכל אשר בהם לעבודתך באמת, הומם צומח חי מדבר, איש רוח מים עפר, מן הארו אשר בלבנון עד האזוב אשר בקיר, משלשול קטן שבבים עד קרני ראמים, "מלכי ארץ וכל לאמים שרים וכל שופטי ארץ", גדולים וקטנים, בנים ובנות, זקנים ונערים, "הארץ וכל אשר עליה הימים וכל אשר בהם" השמים ושמי השמים וכל צבאם, עולם העשיה והיצירה והבריאה והאצילות וכל אשר בהם, שפלים גלגלים מלאכים זיקים חשמלים שרפים ואופנים וחיות הקדש, מן תכלית נקדת המרכז של עולם העשיה, עד ראשית נקדת הבריאה שהוא תחלת האצילות בכלם תלך המצוה שאנו זוכין לעשות בכל עת, ותעורר ותקיץ כלם לעבודתך באמת וישובו כל העולמות וכל אשר בהם אליך באמת ועל ידי זה יתעורר ברכה בכל העולמות כלם ותקיים מקרא שכתוב: "פותר את ידיך ומשביע לכל חי רצון" ותשפיע ברחמיה הרבים ותמשיך שפע טובה וברכה בכל העולמות כלם וימינה תסעדני, ותסיעני מן השמים ותתן בלבי שאכונ את לבי ודעתי ורצוני להמשיך עלי ברכת שכל מאתך, שתשפיע עלי קדשתך ותחנני מאתך דעה בינה והשכל, ותזכני לגרש ולבטל ממני כל מיני שטותים ובלבולים וערבוב הדעת רק אזכה ברחמיה הרבים וחסדיך העצומים לשכל הקדוש ודעת שלם דקדשה, ברצונך הטוב

זֶקֶן נֵתָן וְכֹל יַעֲבֹד

וְתַעֲזֹרְנִי בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים שְׂאֵזְכָּה לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, שְׁלֹא
 אֶסְמְךָ עַל שְׁכְלִי כִּלְלִי וְאֶפְלוּ בָּעֵת שֶׁתִּסְיַעֲנִי בְּרַחֲמֶיךָ, וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי
 שְׁכֹל שָׁלֵם וְדַעַת נְכוֹן דְּקִדְשָׁה בְּאַמֶּת, לֹא אֶסְמְךָ עַל הַשְּׁכֹל לְבַד,
 רַק אֶזְכָּה תָּמִיד לְהַמְשִׁיךְ אֶמוּנָה לְתוֹךְ בְּרַכַּת הַשְּׁכֹל וְכֹל מֵהַ
 שְׂאֵזְכָּה לְהוֹסִיף חֲכָמָה וְשְׁכֹל, אֶזְכָּה לְהוֹסִיף אֶמוּנָה וְעֵקֶר תְּבוּנַת
 שְׁכְלִי יִהְיֶה לְהֶאֱמִין בְּךָ בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה וְאוֹסִיף לְהִתְחַזֵּק בְּכָל פַּעַם
 בְּאַמוּנָה חֲזָקָה בְּיוֹתֵר וְאֶזְכָּה תָּמִיד לְהֶאֱמִין בְּךָ וּבְמִצּוֹתֶיךָ
 הַקְּדוּשִׁים וּבְצִדִיקֶיךָ הָאֱמֵתִים בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת בְּפִשְׁטוּת
 וּבְתַמִּימוּת:

שֶׁצָּג: וּבְכֵן תִּרְחַם עָלֵינוּ בְּרַחֲמִים רַבִּים בְּרַחֲמִים גְּדוֹלִים וְתִזְכְּנִי
 לְיֹשֵׁב וּלְסֹדֵר אֶת דַּעְתִּי הַיָּטִב וְתִשְׁפִּיעַ עָלַי קִדְשָׁה וְטָהָרָה וְשִׁפְעַת
 עֲלִיזוּנָה מִכֶּתֶר עֲלִיזוֹן, לְמַעַן אֶזְכָּה עַל יְדֵי זֶה לְהַמְשִׁיךְ עָלַי כַּחַ
 הַמְּסֹדֵר וְהַמֵּי־שֹׁב אֶת הַמַּחֲזִין דְּקִדְשָׁה וְאֶזְכָּה תָּמִיד לְיִשׁוּב הַדַּעַת
 הַיָּטִב בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה, בְּקִדְשָׁה וּבְטָהָרָה כְּרִצוֹנְךָ הַטוֹב
 מִלֹּא רַחֲמִים, קוֹמָה בְּעֶזְרָתִי וְהוֹשִׁיעֲנִי שְׁלֹא תִרְדֶּף מִחֲשַׁבְתִּי חֵם
 וְשָׁלוֹם אַחֵר תִּאֲזוֹת וְהִרְהוּרִים וּמַחֲשָׁבוֹת זָרוֹת וְחֲכָמוֹת חִיצוֹנִיּוֹת,
 רַק אֶזְכָּה לְאַחֹז אֶת חֲכָמָתִי וּבִינָתִי וְדַעְתִּי לְבָלִי לְהַנִּיחַ אֶת הַמַּחַ
 לְחֹשֵׁב כִּלְלִי שׁוֹם מִחֲשָׁבָה חִיצוֹנָה כִּלְלִי, וְיִהְיֶה מוֹחִי נָקִי וְזָךְ וְצַח
 בְּקִדְשָׁה וְטָהָרָה תָּמִיד וְתַעֲזֹרְנִי שְׂאֵזְכָּה לְעֵלוֹת תָּמִיד מִמַּעַלָּה
 לְמַעַלָּה וּמִדְּרָגָא לְדְרָגָא עַל יְדֵי עֲשִׂית מִצּוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים בְּשִׂמְחָה,
 עַד שְׂאֵזְכָּה שֶׁתִּרְדֶּף מִחֲשַׁבְתִּי תָּמִיד לְהַשִּׁיג אוֹתְךָ בְּקִדְשָׁה
 וּבְטָהָרָה וּבְיִשׁוּב הַדַּעַת בְּאַמֶּת וּבְאַמוּנָה שְׁלֵמָה וְתַעֲשֶׂה עִמִּי
 נְפִלְאוֹת, פְּלִאִי פְּלִאוֹת וְתוֹשִׁיעֲנִי וְתִזְכְּנִי שֶׁתִּרְדֶּף מִחֲשַׁבְתִּי תָּמִיד
 לְהַשִּׁיג הָאֵזֶר הָאֵיזֶן סוּף שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִנְּפִשִׁין רוּחִין וְנִשְׁמָתִין
 וְתִשְׁבִּיעַ בְּצַחְצָחוֹת נְפִשִׁי "אַחַת שְׁאַלְתִּי מֵאֵת ה' אוֹתָהּ אֲבַקֵּשׁ

זֶקֶן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר

חֲזַב לְאָמַר מִזֶּה רִנִּיתִי וְזֶה לְ"עֹד לְאָנֹכִי מִקֹּדֶשׁ שִׁדְדִי לְעֵד מִסְפָּרֵי רַבְּנוּ יִהְיֶה תִיקוֹן לְכָל" וְ"חֶק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר עַיִן הוֹצֵאת "נִצַּחְתִּי וְאֵנֶכָח" שְׁעֵי יִשִּׁיבַת תִּיקוֹן הַמִּידוֹת

שִׁבְתִּי בְּבֵית ה' כָּל יְמֵי חַיֵּי לַחֲזוֹת בְּנַעַם ה' וּלְבַקֵּר בְּהִיכָלוֹ וְתַמְשִׁיד עָלַי אֹר קְדֻשָּׁת כַּח הַמְּסִידָר וְהַמֵּי־שֵׁב אֶת הַמַּחֲיִן שֶׁהוּא כְּתָר עֲלִיּוֹן וְאֶזְכָּה עַל יְדֵי זֶה לְבָלִי לְצֵאת חוּץ מִן הַגְּבוּל חַס וְשָׁלוֹם רַק אֶזְכָּה שְׁתַּרְדֹּף מִחֲשִׁבְתִּי לְהַשְׁיֵג אֹר הָאֵין סוּף "בְּרָצוּא וְשׁוֹב" בְּבַחֲיִנַת: "מָטִי וְלֹא מָטִי" בְּבַחֲיִנַת: "רְדִיפָה וּמְעַכֵּב" עַל־יְדֵי כַּח הַמְּסִידָר וְהַמֵּי־שֵׁב אֶת הַמַּחֲיִן בְּאַמָּת וּבְאַמוֹנָה שְׁלֵמָה עַד שֶׁאֶזְכָּה שִׁיַּעֲלֶה וְיִכְלַל שְׂכָלִי בְּתוֹךְ "תַּשְׁעָה הֵיכָלִין עֲלָאִין דְּלָאו אֲנִין נְהוּרִין וְלֹא רוּחִין וְלֹא נִשְׁמָתִין וְלִית מָאן דְּקִימָא בְּהוּ וְלֹא מַתְּדַבְּקִין וְלֹא מַתְּיַדְעִין" כִּי אַתָּה ה' לְבַד יַדְעָתָ עֵצֶם רְדִיפַת הַשְׁתּוֹקְקוֹת נַפְשֵׁי וְרוּחֵי וְנִשְׁמָתֵי בְּשַׁרְשָׁם הָעֲלִיּוֹן לְהַשְׁיֵג הַשְּׁגוֹת אֱלוֹהִים אֲשֶׁר לְכָךְ נוֹצַרְתִּי "צְמָאָה נַפְשֵׁי לְאֱלֹקִים לְאֵל חַי מְתֵי אָבוּא וְאַרְאָה פְּנֵי אֱלֹקִים מַה יְדִידוֹת מְשַׁכְּנוֹתֶיךָ ה' צְבָאוֹת נִכְסְפָה וְגַם כָּלְתָה נַפְשֵׁי לְחַצְרוֹת ה' לְבִי וּבְשָׂרֵי יְרֵנְנוּ אֵל אֵל חַי" אֲבָל עֲזוֹנוֹתֵי הַטּוֹ אֱלֹהִים וְחַטָּאתֵי הַסְּתִירוּ פְּנֵיךָ מִמֶּנִּי כִּי מִחֲשִׁבְתִּי הִיָּתָה רוֹדְפַת אַחַר תְּאֵזוֹת רָעוֹת וְהִרְהוּרִים רָעִים וּמִחֲשִׁבוֹת חִיצוֹנִיּוֹת עַד שֶׁפָּגַמְתִּי בְּכָל חֲדָרֵי הַשְּׂכָל וּבְכָל נְתִיבוֹת וּשְׂבִילֵי הַדְּעָתָה, עַד שֶׁהִחַרְבְּתִי אֶת בֵּית הַחֲכָמָה, וּפְרַצְתִּי גְדָרֵי הַתְּבוּנָה, וְהִרְסַתִּי אֶת הֵיכָלִי הַדְּעָתָה וּפָגַמְתִּי הַרְבֵּה בְּחֲכָמָה וּבִינָה וְדָעָתָה וּבְכַח הַמְּעַכֵּב וְהַמְּסִידָר וְהַמֵּי־שֵׁב אֶת הַשְּׂכָל שֶׁהוּא כְּתָר עֲלִיּוֹן, בְּכָל־פְּגַמְתִּי הַרְבֵּה מְאֹד עַל יְדֵי חַטָּאֵי וְעֲזוֹנוֹתֵי וּפְשָׁעֵי הַמְּרַבִּים שֶׁחַטָּאתִי וְשְׁעוֹתֵי וְשִׁפְשָׁעְתִּי לְפָנֶיךָ ה' אֱלֹקָי: